

- 1 În cazul intervențiilor sau stăruințelor pentru soluționarea cererii în afara cadrului legal, sancțiunea destituirii din funcția publică:**
- A. poate fi dispusă doar dacă fapta constituie infracțiune;
 - B. poate fi aplicată doar după cercetarea prealabilă a faptei săvârșite și după audierea funcționarului public;
 - C. intervine automat.
- 2 Procesele și cererile care decurg din executarea contractelor administrative se soluționează în primă instanță, potrivit Legii nr.101/2016, de către:**
- A. secția civilă a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante sau în circumscripția în care își are sediul social/domiciliul reclamantului;
 - B. secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante sau în circumscripția în care își are sediul social/domiciliul reclamantului;
 - C. secția de contencios administrativ și fiscal a curții de apel.
- 3 În situația în care procesul verbal de contravenție la regimul circulației pe drumurile publice se încheie în lipsa contravenientului:**
- A. această împrejurare trebuie să fie confirmată de cel puțin un martor, sub sancțiunea nulității absolute a procesului verbal;
 - B. nu este necesară confirmarea de către cel puțin un martor în situația în care constatarea contravenției se face cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate;
 - C. nu este necesară confirmarea de către cel puțin un martor în situația în care procesul verbal este întocmit la o dată ulterioară săvârșirii contravenției.
- 4 Hotărârile adoptate de consiliile locale prin care se stabilesc contravenții în domeniile în care au fost stabilite anterior contravenții prin hotărâri ale Guvernului României:**
- A. sunt nule de drept;
 - B. pot fi anulate de către instanța de contencios administrativ competentă, numai dacă se dovedește o vătămare;
 - C. nu pot prevedea ca sancțiune amenda contravențională care să depășească 2.500 lei.
- 5 Curtea Constituțională a reținut, în jurisprudența sa, că aprobarea de către Parlament a unei hotărâri emise de Guvernul României:**
- A. constituie o încălcare a prerogativelor constituționale ale Parlamentului;
 - B. exclude această hotărâre din sfera controlului judecătoresc în baza dispozițiilor art. 126 alin. (6) din Constituția României;
 - C. exclude aplicarea dispozițiilor art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 în cazul în care se solicită Guvernului României revocarea hotărârii.
- 6 Constituie abatere disciplinară următoarea faptă:**
- A. întârzierea în efectuarea lucrărilor;
 - B. neglijența repetată în rezolvarea lucrărilor;
 - C. refuzul de a îndeplini atribuțiile de serviciu.
- 7 Termenul de prescripție a răspunderii contravenționale pentru contravențiile prevăzute de art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 50/1991, republicată, constând în executarea, fără autorizație de construire, a unei construcții ce cuprinde toate elementele structurale necesare pentru a fi considerată terminată la data constatării contravenției, curge:**
- A. de la data la care autoritatea competentă a constatat comiterea faptei, întrucât, chiar terminate în fapt, aceste construcții nu sunt considerate finalizate din punct de vedere juridic;
 - B. de la data terminării faptice a lucrării, chiar dacă nu a fost efectuată recepția acesteia.;
 - C. întotdeauna de la întocmirea procesului-verbal de recepție.

- 8 Permisul de conducere al conducătorului de autovehicul se reține de către poliția rutieră și se eliberează dovada înlocuitoare fără drept de circulație, în următoarele situații:**
- A. în situația comiterii infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul neînmatriculat prevăzută de dispozițiile art. 334 alin. (1) Cod penal;
 - B. în situația implicării într-un accident de circulație din care a rezultat uciderea unei persoane dacă acesta a condus un autovehicul cu deficiențe periculoase la sistemul de frânare;
 - C. în situația implicării într-un accident de circulație din care a rezultat uciderea unei persoane dacă acesta nu a oprit la trecerea la nivel cu calea ferată când barierele sunt în curs de coborâre.
- 9 Informațiile care favorizează sau ascund încălcarea legii de către o autoritate sau o instituție publică:**
- A. constituie informații de interes public, dacă nu constituie informații clasificate.;
 - B. constituie informații de interes public, dacă nu privesc interesele economice și politice ale României;
 - C. nu pot fi incluse în categoria informațiilor clasificate și constituie informații de interes public.
- 10 Sancțiunea disciplinară care nu poate fi aplicată funcționarului public pentru nerespectarea confidențialității lucrărilor cu acest caracter este:**
- A. diminuarea drepturilor salariale cu 5-20% pe o perioadă de până la 3 luni;
 - B. diminuarea drepturilor salariale cu 10-15% pe o perioadă de până la un an de zile;
 - C. destituirea din funcția publică.
- 11 În cazuri urgente, dispozițiile din hotărârile Guvernului României prin care se stabilesc și sancționează contravențiile intră în vigoare:**
- A. în cel puțin 3 zile de la data publicării;
 - B. în cel puțin 10 zile de la data publicării;
 - C. la data publicării.
- 12 În cazul în care contestația formulată împotriva actelor administrative fiscale nu este depusă la organul fiscal emitent, aceasta se înaintează, organului fiscal emitent al actului administrativ atacat:**
- A. în termen de cel mult 5 zile de la data primirii;
 - B. în termen de cel mult 5 zile de la data depunerii;
 - C. în termen de cel mult 3 zile de la data primirii.
- 13 Termenul de revizuire a unei hotărâri judecătorești definitive pronunțată prin încălcarea principiului priorității dreptului Uniunii Europene, este de:**
- A. o lună de la data comunicării hotărârii definitive;
 - B. 3 luni de la data comunicării hotărârii definitive;
 - C. o lună de la data pronunțării hotărârii definitive.
- 14 Sancțiunea disciplinară constând în mustrarea scrisă se radiază de drept:**
- A. în termen de 6 luni de la aplicare;
 - B. în termen de 3 luni de la aplicare;
 - C. nu se înscrie în cazierul administrativ și nu se radiază.
- 15 În ceea ce privește impozitul pe profit:**
- A. în cazul leasingului financiar locatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar.;
 - B. în cazul leasingului operațional utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar;
 - C. în cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar.;
- 16 Taxa pe valoare adăugată în cotă redusă de 5%, se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele livrări de bunuri și prestări de servicii:**
- A. livrarea de produse ortopedice;
 - B. livrarea de medicamente de uz uman și veterinar;
 - C. livrarea de manuale școlare, cărți, ziare și reviste, pe suport fizic și/sau pe cale electronică, cu excepția celor care au, în totalitate sau în mod predominant, un conținut video sau un conținut muzical audio și a celor destinate exclusiv sau în principal publicității.

17 În cazul nerespectării programului de lucru, sancțiunea disciplinară care poate fi dispusă este:

- A. mustrarea scrisă sau diminuarea drepturilor salariale cu 5-20% pe o perioadă de până la 3 luni;
- B. demiterea;
- C. suspendarea din funcție.

18 În situația în care totalitatea contoarelor de energie electrică sunt amplasate, într-un cartier urban populat în principal de persoane de origine romă, pe stâlpi care fac parte din rețeaua liniei electrice aeriene la o înălțime de șase șapte metri, în timp ce în celelalte cartiere asemenea contoare sunt amplasate la o înălțime mai mică de doi metri, noțiunea de „discriminare bazată pe originea etnică” în sensul Directivei 2000/43 și în special al articolului 1 și al articolului 2 alineatul (1) din aceasta trebuie interpretată în sensul că:

- A. noțiunea menționată are vocație să se aplice doar dacă măsura colectivă menționată afectează exclusiv persoanele care au o anumită origine etnică.;
- B. noțiunea menționată nu are vocație să se aplice;
- C. noțiunea menționată are vocație să se aplice indiferent dacă măsura colectivă menționată afectează persoanele care au o anumită origine etnică sau pe cele care, fără a poseda originea menționată, suportă, împreună cu primele, tratamentul mai puțin favorabil sau situația specială dezavantajoasă care rezultă din această măsură.;

19 Sancțiunile disciplinare se pot aplica funcționarului public:

- A. în termen de 6 luni de la data săvârșirii abaterii disciplinare;
- B. în termen de 6 luni de la data sesizării comisiei de disciplină, dar nu mai târziu de 2 ani de la data săvârșirii abaterii disciplinare;
- C. în termen de 3 ani de la data săvârșirii abaterii disciplinare.

20 O Comisie administrativă care are, potrivit legii, competența să se pronunțe asupra unei cereri în restituirea terenului, numită prin ordin al Prefectului și condusă de acesta din urmă:

- A. constituie o "instanță" numai dacă din compunerea sa face parte cel puțin un judecător;
- B. nu respectă condiția de independență în raport cu executivul și nu poate, prin urmare, să constituie o "instanță", în sensul art. 6 alin. 1 C.E.D.O.;
- C. constituie o "instanță" și prin urmare are obligația de a asigura respectarea principiului contradictorialității.;

21 În ceea ce privește taxa de timbru:

- A. dovada achitării acesteia trebuie atașată cererii de chemare în judecată, dacă aceasta din urmă este supusă timbrării, în caz contrar fiind incident un caz de nulitate necondiționată de existența unei vătămări;
- B. aceasta poate face obiectul micșorării cuantumului de către instanță, la libera sa apreciere, atunci când este inclusă în cuantumul cheltuielilor de judecată;
- C. stabilită de instanță poate fi contestată până la stabilirea primului termen de judecată, la instanța ierarhic superioară.

22 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

- A. o persoană în favoarea căreia s-a pronunțat o hotărâre împotriva statului nu are obligația de a iniția o procedură distinctă pentru a obține executarea silită: autoritățile statului sunt cele cărora le revine în primul rând sarcina de a garanta executarea unei hotărâri judecătorești pronunțate împotriva statului, începând cu data la care hotărârea devine obligatorie și executorie;
- B. litera și spiritul art. 6 din Convenție obligă instanța ca, dacă o persoană renunță de bunăvoie la garanțiile care sunt consacrate în acesta în mod expres sau tacit, printre care cea de a întreba sau de a solicita audierea unui martor, să dispună din oficiu audierea martorului respectiv;
- C. chiar în absența vreunei dispoziții legale naționale privind raporturile dintre magistrații tribunalului și personalul biroului pentru expertize, dreptul intern român oferă suficiente garanții cu privire la imparțialitatea magistraților tribunalului în exercitarea funcției lor, atunci când sunt chemați să se pronunțe în litigii implicând biroul pentru expertize care funcționează în jurisdicția lor.

23 Norma de procedură civilă:

- A. este de imediată aplicare;
- B. poate ultraactiva în ceea ce privește condițiile de admisibilitate și puterea doveditoare a probelor preconstituite;
- C. în vigoare la data săvârșirii faptelor juridice ce fac obiectul probațiunii se aplică întotdeauna în privința administrării probelor.

24 În materia calității procesuale:

- A. judecătorul va verifica existența sau inexistența drepturilor și a obligațiilor afirmate, pentru a constata dacă există identitate între părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecății;
- B. calitatea de parte se poate transmite convențional, prin declarația făcută în fața judecătorului, indiferent de transmisiunea drepturilor ori situațiilor juridice deduse judecății;
- C. succesorul cu titlu particular poate să fie introdus în cauză, din oficiu.

25 Judecarea cauzelor se suspendă de drept:

- A. când niciuna dintre părți, legal citate, nu se înfățișează la strigarea cauzei și nu a cerut în scris judecarea cauzei în lipsă;
- B. când legea stabilește un termen de finalizare a unei proceduri, însă acest termen s-a împlinit fără rezultat;
- C. prin încetarea funcției tutorelui sau curatorului, până la numirea unui nou tutore sau curator.

26 Actul se consideră comunicat și atunci când:

- A. partea refuză primirea actului depus în instanță și comunicat în ședință, caz în care actul poate fi restituit deponentului;
- B. partea a cerut comunicarea actului unei alte părți;
- C. actul este afișat, în toate cazurile, prin executor judecătoresc, atât la sediul instanței cât și în afara instanței.

27 Comunicarea actelor de procedură se face:

- A. la cererea părții interesate și pe cheltuiala destinatarului, în mod nemijlocit, prin executori judecătorești sau prin servicii de curierat rapid;
- B. în caz de alegere de domiciliu, dacă partea a arătat și persoana însărcinată cu primirea actelor de procedură, la acea persoană;
- C. cu cel puțin 7 zile înaintea termenului de judecată.

28 Contestația în anulare:

- A. este inadmisibilă dacă motivul privind nelegala citare a fost invocat în recurs, dar recursul a fost anulat ca netimbrat;
- B. se soluționează de urgență și cu precădere, cu citarea părților dacă legea o impune, prin hotărâre definitivă;
- C. dacă este exercitată concomitent recursului, contestația are prioritate, întrucât poate provoca anularea hotărârii atacate, sancțiune care este mai drastică decât casarea.

29 Cu privire la sintagma „pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul” din cuprinsul dispozițiilor art.509 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională a decis că:

- A. este neconstituțională cu referire la motivul de revizuire referitor la situația în care, după ce hotărârea a devenit definitivă, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției invocate în acea cauză, declarând neconstituțională prevederea care a făcut obiectul acelei excepții;
- B. nu este încălcat principiul egalității în drepturi a cetățenilor;
- C. nu sunt încălcate principiul supremației Constituției și principiul legalității.

30 În materia intervenției:

- A. după admiterea în principiu, intervenientul accesoriu nu poate renunța liber la judecarea cererii de intervenție;
- B. se poate dispune disjungerea cererii de intervenție principală atunci când soluționarea ei ar fi întârziată de judecarea cererii principale;
- C. calea de atac exercitată de intervenientul accesoriu se socotește neavenită doar dacă partea pentru care s-a intervenit a exercitat calea de atac, dar aceasta a fost anulată, perimată sau respinsă fără a fi cercetată în fond.

31 În ceea ce privește probele:

- A. chiar dacă un anumit fapt este necontestat, instanța nu va putea decide că nu mai este necesară dovedirea lui, dacă proba corespunzătoare a fost solicitată și admisă;
- B. dispozițiile normative cuprinse în documente clasificate pot fi dovedite și consultate numai în condițiile prevăzute de lege;
- C. nu sunt valabile convențiile asupra admisibilității probelor întrucât derogă de la norme de procedură de ordine publică.

32 Curtea de Justiție a Uniunii Europene a hotărât că:

- A. instanțele naționale au competența să examineze validitatea unui act al Uniunii Europene, putându-l declara valid sau, după caz, invalid;
- B. Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 nu interzice instanței competente a unui stat membru care dorește să audieze ca martor o parte care are reședința în alt stat membru, pentru a efectua o astfel de audiere, să citeze această parte în fața sa și să o audieze în conformitate cu dreptul statului membru al instanței respective;
- C. în măsura în care soluția dintr-o hotărâre judecătorească care apare ulterior pronunțării sale ca incompatibilă cu dreptul Uniunii, a fost pronunțată de o instanță națională de ultim grad, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, ca urmare, printre altele, a împrejurării că o încălcare printr-o astfel de decizie a drepturilor conferite de dreptul Uniunii nu mai poate, în mod normal, să facă obiectul unei remedieri, particularii se pot vedea privați de posibilitatea de a angaja răspunderea statului pentru a obține, pe această cale, o protecție juridică a drepturilor lor.

33 Inadmisibilitatea cererii de recuzare:

- A. se constată de completul competent să soluționeze respectiva cerere de recuzare;
- B. nu poate fi constatată de completul în fața căruia s-a ivit incidentul, cu excepția cazului în care au fost recuzați alți judecători decât aceia care fac parte din completul căruia pricina i-a fost repartizată spre soluționare;
- C. poate fi constatată chiar de completul în fața căruia s-a formulat cererea, pentru ipoteza în care sunt invocate alte motive decât cele prevăzute la art. 41 și 42 C.proc.civ., sau cererea privește alți judecători decât aceia care fac parte din completul investit cu soluționarea pricinii ori este îndreptată împotriva aceluiași judecător pentru același motiv de incompatibilitate.

34 În materia capacității procesuale:

- A. actele de procedură îndeplinite de cel care nu are capacitate de folosință sunt anulabile;
- B. nu pot sta în judecată asociațiile, societățile sau alte entități fără personalitate juridică;
- C. lipsa capacității de exercițiu a drepturilor procedurale poate fi invocată în orice stare a procesului.

35 Părțile pot conveni asupra stingerii litigiului prin tranzacție:

- A. situație în care cererea pentru darea hotărârii va putea fi primită chiar de un singur judecător, dacă părțile se înfățișează la ziua stabilită pentru judecată;
- B. numai în fața instanțelor de fond;
- C. hotărârea de expedient fiind susceptibilă de revizuire dacă încalcă cele stabilite printr-o hotărâre judecătorească definitivă anterioară, pronunțată între aceleași părți.

36 Necompetența instanțelor române:

- A. trebuie invocată până la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate și pot pune concluzii;
- B. atrage declinarea de competență în favoarea instanțelor competente, chiar dacă acestea nu sunt ale unui alt stat membru al Uniunii Europene;
- C. poate atrage inadmisibilitatea cererii de chemare în judecată formulate.

37 Cu privire la termenul în cunoștință:

- A. cererea de preschimbare se soluționează de urgență, în camera de consiliu, cu citarea în termen scurt a părților;
- B. preschimbarea acestuia din oficiu nu se poate realiza decât înainte de primul termen de judecată;
- C. acesta nu este aplicabil dacă citația a fost înmănată personal părții, dar cu mai puțin de 5 zile înainte de termenul de judecată, iar partea a lipsit la respectivul termen.

38 Dacă în cursul procesului dreptul litigios este transmis prin acte între vii cu titlu particular:

- A. succesorul cu titlu particular poate interveni în proces sau poate fi introdus în cauză, la cerere sau din oficiu, în orice stare a pricinii;
- B. succesorul cu titlu particular este obligat să intervină în cauză prin formularea unei cereri de intervenție voluntară principală;
- C. judecata va continua întotdeauna între părțile inițiale.

39 În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că:

- A. în interpretarea și aplicarea sintagmei "până la soluționarea contestației la executare" din cuprinsul art. 719 alin. (1) din Codul de procedură civilă, suspendarea executării silite este limitată în timp până la soluționarea definitivă a contestației la executare;
- B. în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 470, art. 478 alin. (2) și a art. 479 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prin raportare la art. 254 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în noțiunea de probe noi ce pot fi propuse și încuviințate în faza apelului se includ atât probele propuse în fața primei instanțe prin cererea de chemare în judecată sau întâmpinare, cât și acelea care nu au fost propuse în fața primei instanțe sau au fost propuse tardiv, iar în privința lor prima instanță de fond a constatat decăderea;
- C. în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 472 și art. 491 din Codul de procedură civilă, apelul/recursul incident sau provocat nu poate privi decât acea parte din hotărâre care a fost deja atacată prin apelul/recursul principal.

40 Cererea de revizuire întemeiată pe dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 8 C.proc.civ.:

- A. se va îndrepta la instanța mai mare în grad față de cea care a dat hotărârea care încalcă autoritatea de lucru judecat;
- B. atrage, în cazul admiterii sale, anularea celei din urmă hotărâri și trimiterea cauzei spre rejudecare atunci când s-a încălcat efectul pozitiv al autorității de lucru judecat;
- C. este inadmisibilă de plano dacă hotărârea atacată nu evocă fondul.

- 41 Prin acțiunea formulată și înregistrată pe rolul Tribunalului, primarul localității X a solicitat anularea ordinului emis de prefectul județului Timiș, prin care se constată încetarea înainte de termen a mandatului de primar, în temeiul art. 160 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, ca urmare a constatării și sancționării, în condițiile Legii nr. 176/2010, a unei stări de incompatibilitate.

În motivarea acțiunii, reclamantul arată că, în calitate de primar al localității s-a aflat în stare de incompatibilitate în perioada exercitării mandatului anterior și aceasta a fost constatată printr-un raport de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate (A.N.I.), raport a cărui legalitate a fost confirmată prin hotărâre judecătorească definitivă.

Cu toate acestea, la momentul rămânerii definitive a acestei hotărâri judecătorești, mandatul anterior, cu privire la care s-a constatat incompatibilitatea, era deja consumat, în prezent el aflându-se în exercitarea unui nou mandat, obținut în urma noilor alegeri. Reclamantul susține că Ordinul prefectului, a cărui anulare o solicită în cadrul prezentului litigiu este nelegal, întrucât încetarea înainte de termen a mandatului de primar nu se putea constata decât cu privire la primul mandat, iar acesta era deja expirat la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care s-a constatat starea de incompatibilitate.

Tribunalul astfel investit:

- A. va respinge acțiunea, întrucât constatarea definitivă a stării de incompatibilitate a unei persoane se răsfrânge și asupra celui de-al doilea mandat într-o funcție eligibilă;
- B. va admite acțiunea și va anula Ordinul prefectului, întrucât constatarea definitivă a stării de incompatibilitate a unei persoane nu se răsfrânge și asupra celui de-al doilea mandat într-o funcție eligibilă, ci doar asupra mandatului la care se referă incompatibilitatea;
- C. va admite acțiunea și va anula Ordinul prefectului, întrucât încetarea înainte de termen a mandatului de primar nu se putea constata decât prin hotărâre a consiliului local.

- 42 Reclamantul a investit instanța de contencios administrativ cu o cerere vizând anularea Deciziei de impunere nr. .../19.06.2017 privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr..../19.06.2017 pentru suma de totală de 2.256.152 lei reprezentând impozit pe venit în suma de 1.371.062 lei și dobânzi și penalități de întârziere în cuantum total de 885.090 lei. În cauză, reclamantul a formulat la data de 25.07.2017 contestația administrativă împotriva deciziei de impunere iar ulterior, la data de 29.01.2018, s-a adresat instanței de judecată cu cererea de anulare a deciziei de impunere în litigiu, ca urmare a nesoluționării contestației administrative în termenul de șase luni prevăzut de lege.

Totodată, se reține că ulterior sesizării primei instanțe, autoritatea publică pârâtă a emis Decizia nr.../21.02.2018, prin care s-a dispus suspendarea soluționării contestației administrative formulate de reclamant împotriva deciziei de impunere, ca urmare a sesizării penale nr...../12.10.2017.

Reclamantul a atacat, în mod separat, Decizia nr.../21.02.2018 prin care s-a dispus suspendarea soluționării contestației administrative, cererea de anulare a acesteia, înregistrată la data de 24.08.2018, formând obiectul dosarului nr..../2019 aflat în curs de judecată.

Soluționând excepția inadmisibilității acțiunii în anularea deciziei de impunere, invocată de pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală, instanța de contencios administrativ se va pronunța astfel:

- A. va admite excepția inadmisibilității reținând că nu este posibilă analizarea pe fond a contestației formulate împotriva deciziei de impunere cât timp a fost emisă o decizie de suspendare a soluționării contestației administrative, care nu a fost atacată în instanță;
- B. va respinge excepția inadmisibilității, întrucât la data inițierii demersului judiciar cererea reclamantului era admisibilă, decizia de suspendare a soluționării contestației fiind emisă cu depășirea termenului de 6 luni prevăzut de lege.;
- C. va admite excepția inadmisibilității având în vedere că reclamantul avea posibilitatea reală de a-și completa acțiunea cu o cerere de anulare a deciziei de suspendare a soluționării contestației, însă nu a uzat de acest drept procesual.

43 Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență. Ce a decis Curtea Constituțională?

- A. a respins excepția de neconstituționalitate cu motivarea că sancțiunile contravenționale pot fi stabilite prin ordonanță de urgență, act normativ care are aceeași forță juridică ca și legea;
- B. a admis excepția de neconstituționalitate cu motivarea că legiuitorul trebuie, pentru a respecta principiul legalității, să indice în mod clar și neechivoc, obiectul material al contravențiilor în chiar cuprinsul normei legale;
- C. a admis excepția de neconstituționalitate cu motivarea că aceste dispoziții legale nu prevăd concret faptele care atrag răspunderea contravențională, dar stabilesc, în mod nediferențiat pentru toate aceste fapte, indiferent de natura sau gravitatea lor, aceeași sancțiune contravențională principală.

44

Inspectorii antifraudă au efectuat în perioada 17 mai 2017 - 03 iunie 2017 un control operativ la societatea X având ca obiectiv verificarea relațiilor comerciale desfășurate de societatea reclamantă cu alte trei societăți.

Prin procesul-verbal nr..../15.09.2017 încheiat de Direcția Regională Antifraudă Fiscală s-a stabilit că societatea a înregistrat în contabilitate facturi fiscale cuprinzând operațiuni de aprovizionare cu taxare inversă ce conțin operațiuni fictive, producându-se astfel un prejudiciu bugetului de stat reprezentat de impozit pe profit și TVA datorat în perioada 2014-2016.

Prin cererea de chemare în judecată, societatea X a solicitat instanței de contencios administrativ să dispună anularea procesului verbal de control, susținând că cele reținute de organul fiscal nu corespund realității, facturile fiscale fiind întocmite cu respectarea prevederilor legale. Totodată, procesul-verbal de control a condus la instituirea unor măsuri asigurătorii, care îi împiedică desfășurarea activității, având și implicații de natură penală asupra societății și organelor sale de conducere.

Pârâta a formulat întâmpinare prin care a invocat faptul că legalitatea procesului verbal poate fi analizată doar în situația în care s-ar emite o decizie de impunere, așa încât demersul procesual al reclamantei este prematur. În acest sens, se susține că scopul emiterii acestuia nu este de a produce efecte juridice, ci de a constata existența unor fapte și împrejurări din activitatea contribuabilului controlat, în vederea valorificării lor de către organele fiscale competente. Aceasta rezultă chiar din conținutul actului contestat, care nu cuprinde mențiunile obligatorii specifice unui act administrativ fiscal prevăzute de art. 46 din Legea nr. 207/2015, în sensul că nu s-a precizat data la care s-ar produce efectele sau posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care s-ar depune contestația.

Soluționând acțiunea, instanța de judecată va dispune:

- A. respingerea acțiunii ca inadmisibilă, întrucât procesul-verbal de control nu are caracterul unui act administrativ fiscal pentru că nu stabilește în sarcina reclamantei obligații fiscale, ci constată o stare de fapt fiscală și, ca urmare, nu poate fi cenzurat de instanța de judecată;
- B. respingerea acțiunii ca inadmisibilă având în vedere că reclamanta nu a contestat procesul-verbal în procedura administrativ-jurisdicțională reglementată de dispozițiile codului de procedură fiscală, anterior sesizării instanței;
- C. admiterea acțiunii, și constatarea nulității absolute a procesului-verbal de control, în considerarea faptului că acesta nu cuprinde mențiunile obligatorii specifice unui act administrativ fiscal.

45 Prin procesul-verbal de constatare a contravenției nr....în sarcina conducătorului auto AB s-a dispus aplicarea amenzii și a sancțiunii contravenționale complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 30 de zile pentru nerespectarea semnificației culorii roșii a semaforului.

Împotriva acestui proces-verbal conducătorul auto a formulat plângere solicitând reducerea sancțiunii contravenționale complementare, arătând că această sancțiune este disproporționată în raport cu gravitatea faptei săvârșite.

Judecătoria, investită cu soluționarea plângerii contravenționale formulate acestui proces-verbal de contravenție va dispune:

- A. admiterea plângerii și anularea procesului-verbal, dat fiind că sancțiunea contravențională complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 30 de zile nu se poate dispune în cazul săvârșirii contravenției de nerespectare a semnificației culorii roșii a semaforului.;
 - B. respingerea plângerii, întrucât instanța de judecată, investită cu soluționarea plângerii contravenționale formulate împotriva unui proces-verbal de contravenție, prin care s-a aplicat sancțiunea complementară a suspendării temporare a exercitării dreptului de a conduce un autovehicul nu are posibilitatea să examineze proporționalitatea acestei sancțiuni complementare;
 - C. declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului, competente a se pronunța în privința sancțiunii contravenționale complementare.
-

46 Prin sentința nr. 1 a fost respinsă cererea formulată de reclamantul M în contradictoriu cu pârâtul N, având ca obiect revendicarea imobilului X. Sentința a fost pronunțată de Tribunalul A, iar Curtea de Apel A a respins prin decizia nr. 100 apelul reclamantului M, reiterând constatările de fapt și de drept ale Tribunalului. Recursul declarat împotriva acestei decizii a fost constatat ca tardiv formulat. Prin sentința nr. 2, pronunțată de Tribunalul B, a fost admisă în parte cererea reclamantului M împotriva pârâtului N având ca obiect revendicarea aceluiași imobil, respectiv a fost admisă numai pentru o parte din teren, pentru care, cu ocazia primului litigiu, instanța se pronunțase expres în sensul respingerii.

Apelul declarat de pârât împotriva sentinței nr. 2 a fost soluționat tot de Curtea de Apel A. În cadrul judecății apelului în acest dosar, pârâtul N a invocat nelegala sa citare la prima instanță și autoritatea de lucru judecat a sentinței nr. 1 față de sentința nr. 2.

Instanța de apel a respins, prin decizia nr. 200, apelul declarat de pârâtul N împotriva sentinței nr. 2 ca nefondat, reținând că partea fusese legal citată în fața primei instanțe și omițând să se pronunțe asupra incidenței autorității lucrului judecat.

Recursul formulat de pârâtul N împotriva acestei decizii a fost de asemenea tardiv formulat, astfel că nu a fost analizat.

În termen legal, pârâtul N a formulat cerere de revizuire împotriva deciziei nr. 200, pronunțată în al doilea litigiu, invocând contrarietatea de hotărâri între aceasta și decizia nr. 100. Cererea a fost depusă la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Cu privire la competența de soluționare a cererii de revizuire:

- Înalta Curte de Casație și Justiție va declina competența în favoarea Curții de Apel A, aceasta fiind instanța care a pronunțat hotărârea a cărei revizuire se cere;
- Înalta Curte de Casație și Justiție va declina competența în favoarea Curții de Apel A, aceasta fiind instanța superioară în grad față de instanța care a dat prima hotărâre, Tribunalul A;
- Înalta Curte de Casație și Justiție își va reține competența, constatând că prima hotărâre a fost decizia nr. 100 a Curții de Apel A.

47 La data de 03.01.2019, reclamantul AA l-a chemat în judecată pe pârâtul BB solicitând instanței să îl oblige pe acesta la plata sumei de 5.000 lei cheltuieli de judecată efectuate de reclamant în dosarul nr. X/Y/2014, soluționat definitiv la data de 18.11.2015, precum și la plata sumei de 50.000 lei cu titlu de despăgubire materială.

În motivare, reclamantul a arătat că în cadrul litigiului anterior pârâtul a încercat anularea autorizației sale de construire, motiv pentru care nu a mai putut avansa cu lucrările până la soluționarea procesului și urmare a acestei întârzieri costul materialelor de construcție a crescut, diferența de 50.000 lei constituind daunele solicitate în prezenta cauză.

Pârâtul a formulat întâmpinare în termen legal, prin care a solicitat respingerea cererii ca nefondată, întrucât nu se află în culpă procesuală.

La primul termen de judecată, părțile fiind legal citate, pârâtul a invocat excepția prescripției extinctive a dreptului la acțiune cu privire la ambele capete de cerere.

Prin sentința pronunțată în cauză, instanța a respins excepția prescripției, pe care anterior o unise cu fondul, cu motivarea că termenul care a început să curgă de la comunicarea hotărârii definitive din litigiul anterior nu se împlinise, și a admis cererea reclamantului în totalitate.

Pârâtul BB a formulat apel, criticând doar soluția instanței cu privire la soluționarea celor două capete de cerere formulate de reclamant. Instanța de apel a respins apelul ca nefondat.

Pârâtul BB a formulat recurs, prin care a reiterat excepția prescripției extinctive, arătând că soluția este nelegală sub acest aspect, sens în care invocă dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 8 C.proc.civ. din perspectiva greșitei aplicări a normelor de drept material cu privire la prescripția extinctivă.

Instanța de recurs:

- va respinge recursul, reținând că motivul referitor la prescripție putea și trebuia să fi fost invocat de recurentul pârât prin apelul formulat, astfel că nu mai poate fi primit în recurs;
- va reține ca motiv de ordine publică greșita aplicare a normelor de drept material cu privire la prescripția extinctivă și îl va admite;
- va admite recursul și va constata prescris dreptul la acțiune.

48 Curtea Constituțională, verificând dispozițiile legale referitoare la strămutare, a constatat că:

- sintagma „cu darea unei cauțiuni în cuantum de 1.000 lei” este neconstituțională întrucât obligția consemnării unei cauțiuni reprezintă o condiție prin care se restrânge accesul la justiție al părții, iar impunerea acestei cerințe suplimentare pentru suspendarea cauzei pentru judecarea căreia se solicită strămutarea încalcă cerința justului echilibru între interesul privat și cel general aflate în conflict;
- aceste dispoziții sunt constituționale și în cazul în care motivul de bănuială legitimă se raportează la calitatea de judecător la curtea de apel a uneia dintre părți;
- sintagma „cu darea unei cauțiuni în cuantum de 1.000 lei” este constituțională în raport cu criticile formulate.

- 49 Prin cerea de chemare în judecată înregistrată pe rolul judecătorei, reclamantul A a solicitat obligarea pârâtului B la plata sumei de 50.000 lei, reprezentând contravaloarea lipsei de folosință a unui spațiu de depozitare.

În vederea determinării contravalorii lipsei de folosință, instanța a dispus administrarea probei prin raport de expertiză în specialitatea evaluare imobiliară.

Raportul de expertiză a fost depus pentru termenul din 01.10.2020, iar părțile au formulat obiecțiuni. Instanța a încuviințat obiecțiunile părților, le-a comunicat expertului și i-a pus în vedere acestuia să depună până la următorul termen răspunsul său.

La termenul din 15.12.2020, expertul depune la dosar răspunsul la obiecțiuni, iar instanța amână cauza pentru a permite părților să ia la cunoștință răspunsul expertului.

La următorul termen, avocatul pârâtului formulează o cerere de amânare pentru imposibilitate de prezentare, întrucât, în aceeași zi trebuie să asigure asistență juridică într-o altă cauză aflată pe rolul altei instanțe, depunând totodată un nou set de obiecțiuni la raportul de expertiză.

Partea adversă, prezentă la termen, se opune cererii de amânare ca nedovedită și solicită respingerea noilor obiecțiuni la raportul de expertiză ca tardive, întrucât acestea vizează, de fapt, raportul inițial, pe de-o parte, și pe de altă parte, acestea sunt și neconcludente, întrucât pârâtul nu critică evaluarea propriu-zisă, ci formulează mai degrabă apărări pe fondul cauzei.

Instanța respinge cererea de amânare pentru imposibilitatea de prezentare a avocatului pârâtului, pe motiv că aceasta nu este dovedită, respinge obiecțiunile la raportul de expertiză ca tardive, acordă cuvântul pe fond și reține cauza în pronunțare. Pronunțarea are loc în aceeași zi.

Împotriva acestei sentințe declară apel pârâtul, solicitând anularea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare primei instanțe.

În motivare, apelantul-pârât a arătat că prima instanță i-a încălcat dreptul la apărare prin aceea că i-a respins nejustificat cererea de amânare pentru imposibilitate de prezentare a avocatului, pe de-o parte, și, pe de altă parte, deși i-a respins cererea pentru imposibilitatea de prezentare a avocatului, prima instanță nu a amânat pronunțarea pentru a-i permite să depună concluzii scrise.

Considerând situația de fapt dovedită, Tribunalul:

- A. va admite apelul, va anula sentința atacată și va reține cauza spre rejudecare;
- B. va admite apelul, va anula sentința atacată și va trimite cauza spre rejudecare;
- C. va respinge apelul ca nefondat.

50 În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că:

- A. trebuie admisă existența acțiunilor patrimoniale neevaluabile în bani pentru acele ipoteze în care evaluarea dreptului patrimonial dedus judecății ar fi excesiv de dificilă, nepretându-se niciunui calcul exact sau estimatoriu;
- B. cererea de chemare în judecată și reprezentarea convențională a persoanei juridice în fața instanțelor de judecată se poate face și prin consilierul juridic sau avocatul acesteia din urmă;
- C. în cazul litigiilor având ca obiect recuperarea cheltuielilor judiciare pe cale separată, pârâtul nu poate fi exonerat de plata cheltuielilor de judecată odată ce s-a admis acțiunea reclamantului, iar suportarea cheltuielilor de judecată nu are semnificația unei duble sancționări a pârâtului pentru culpa din primul proces, ci pentru aceea decurgând din manifestarea sa procesuală în cel de-al doilea litigiu.